

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Pscheidl Wacław

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Pscheidl Wacław	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

1

Hohes Professorencollegium!

Ich habe die Ehre, Ihnen
hiermit meine herzlichsten
Grüße zu übersenden und
zu hoffen, dass Sie sich
wohl befinden und
alles Gute besitzet.

Ich habe die Ehre, Ihnen
hiermit meine herzlichsten
Grüße zu übersenden und
zu hoffen, dass Sie sich
wohl befinden und
alles Gute besitzet.

Ich habe die Ehre, Ihnen
hiermit meine herzlichsten
Grüße zu übersenden und
zu hoffen, dass Sie sich
wohl befinden und
alles Gute besitzet.

die für die Ausführung
der eingefandenen Be-
tridenungsverhältnisse
an Lohn pro 20 fl. ^{zu} W
liegt bei.

Mit dem Ausdruck
der vollkommenen
den Ausführung
zustand sich

Leichen, vom 1. Juni 1881.

angebracht
H. Scheidl

L. 535 Druf.

Dr. Wgo Pana d. kuzo'urego
Prof. univ. Eng. w Krakowie

P. Watan Pscherdt, profesor gimnazyalny
w Goryni, zgłosił się do egzaminu
na cele uzyskania stopnia doktora filozofii.
dotyczy do przedmiotu 4 rozprawy
z teorii problematycznej z egoizmu
dotyczy także ma bi' fizyka a podawany
matematyka.

Przełożył: Tani per 1, przegaj my-
nicion 4 rozprawy zgram Pana
a ich ocenienie.

Krak. 26. 88.

M. Storgel

Prof. Munkiewicz do referatu

12/7 88.

Prof.

L. 535 Druf. 1889. 4
pr. 2/6 1889.

Hohes R. R. Pro-
fessoren collegium
der philosophischen
Facultät der Kra-
kauer Universität!

Karol Ischidl,
R. R. Professor von
Kunstgeschichte
zu Lissa
bittet

um Zulassung zu
den künftigen
von uns geführten
Kunst- und Musik-
historie u. Natur-
forsch.

Referat

o rozprawach p. profesora Pechola pro gradu.

Z orzeczeń przedłożonych pro gradu przez p. kandydata broszur najobfitsze jest dziełko: *Einleitung in die praktische Physik*. Braunschweig 1879. To jednakowoż jako rozprawa pro gradu najmniej może być warta pod uwagę, gdyż przeznaczona na cel praktyczny, któremu z resztą w zupełności odpowiada i jasnym przedstawieniem odnawiający się sposób zadawania pytań, zawiera tylko teury, które się w dobrych podręcznikach, jak m. p. Kohlrausha znajdują.

Trzy pozostałe broszury są samodzielnymi pracami kandydata, które, chociaż każda pojedynczo z nich szczerzej jest objętości, razem wzięte dają dowód o naukowej skrupulatności i wzdolnieniu autora i zupełnie zastąpić mogą rozprawę pro gradu.

Rozprawa „*Ueber eine neue Art die Inclination und den Declinationswinkel magnetischer Kraft zu bestimmen*” podaje metodę określania kierunku prądu magnetycznego zawieszonego kolejno na trzy różne sposoby wyznaczenia inklinacji.

Rozprawa „*Bestimmung des*

Flascheit d'coefficients d'ing
 Lingmij nimb "Habab" podaje do celu
 wyrażonego w tytule sposób, który polega
 na tem, ażeby przęt mający być badany
 położyc' na dwóch pryzmatach równoległych
 i w jednej płaszczyźnie horyzontalnej
 leżące, obróżyć w środku cięciwem i
 wyznaczyć potem za pomocą lusterka
 połączonego z przęttem kąta, który skry-
 wiony przęt t. j. słupka tegoż w jednym
 z punktów podparcia z poziomem
 strony. Sprób ten kandydat stosuje do
 przęta żelaznego i srebrnego.

Treść rozprawy "Erklärung der
 Beobachtungen an der Dispersion
 im polarisierten Lichte bei Reflexion
 an der Luft" przez "Friedrichen
 v. Fresnel" dotyczy przypadku wtrącenia dwóch równo-
 ległości dróg Fresnelowskich.

Matematycznej części rozprawy tych
 trzech rozpraw nie obciąża elegancją
 i wylicznik doznaje wrznięcia, że autor
 dobrze obronaj miedzy jest z sprzecznością
 fizyki matematycznej. By jednakowoż,
 jak autor zdaje się przypuszczać, sprób
 jego wyrażenia spotykania sprzecz-
 ności preferować materię co do dokładności
 innym sposobom używanym, to jest
 kwestyą otwartą.

Na końcu muszę nadmienić
 że wydanie wprawdzie tylko wyjątkowo
 przyjmując już drukowane rozprawy
 pro gradu, że jednakowa w tym przy-

+

prace nie zachodzi żadna przeszkoda
do uwygnięcia tego wyjątku, gdyż
zatem przemawia to, że rozprawy autora
zysły w znakomitych peregrynujących
publikacjach, które mają uśłaloną
naukową renomę t.j. w sprawo-
zdaniach akademii wiedeńskiej
i w Poggendorfa Annalen der
Physik und Chemie.

Kraków 16/1 1881.

L. Mertens

V. 625 Dec. 1887.

proes. 15/7 1887.

1887

W. B. B. B.

Ocenienie

prac ktoronych przez pana W. Scheidla w celu osiągnięcia stopnia Doktora Filozofii.

Pan W. Scheidl prof. gymn. w Cieszyńcu ubiegając się o stopień Doktora Filozofii na tutejszym Uniwersytecie składował następujące prace zamiast rozprawy:

- a) Einleitung in die praktische Physik - Braunschweig - 1879 84 str. tekstu, 7 str. tablic.
- b) Erklärung der Farbenringe einaxiger Kryallplatten im polarisirten Lichte bei Einschaltung Fresnel'scher Parallelepipedes, zmięszona w Annalen Poggendorffa - str. 10. -
- c) Bestimmung des Elasticitätscoefficienten durch Biegung eines Stabes, zmięszona w tomie LXXIX Sprawozdań c. Akademii Umiejętności w Wiedniu. - str. 5. -
- d) Ueber eine neue Art, die Inclination aus den Schwingungen eines Magnetstabes zu bestimmen. Zmięszona w LXXX tomie Sprawozdań c. Akad. Umiej. w Wiedniu. str. 6.

Pierwsza praca, jako zbiór sposobów używanych przy robieniu pomiarów fizycznych, jest kompilacją bardzo przydatną dla uczniów chcących się uprawiać w te pomiary, a tem samem nie bez wartości, wreszcie mniej się kwalifikuje na rozprawę w celu osiągnięcia stopnia Doktora.

Trzy inne prace są, wprawdzie bardzo krótkie, wreszcie razem wzięte dowodzą, tego, czego wymagamy od rozprawy pro gradu, t. j. przekonaić się z nich można, iż kandydat nie tylko z przedmiotem dobrze się oberwał, iż sposób robienia badań naukowych nie jest mu obcym, iż też odpowiednio przedstawić potrafi, lecz nadto świadczy, iż kandydat samodzielną pracą zdolnym jest posunąć dalej umiejętności, już to wykrywając nowe prawa, już to jak autor wynajdować nowe sposoby badania. Bo jakkolwiek sposoby w dwóch szeregach ostatnich pracach są i dypodane, może nie są, również dotąd, one jak inne dotąd znane, wreszcie nie można im odmówić, iż pod pewnym względem są, nowe, od dawniejszych prostsze i mniej nakładem wymagające. Dlatego uważamy, ażeby kandydat szczególnie dwóch ostatnich prac mógł zorientować przyporządkowanych do egzaminów ścisłych.

W Krakowie dnia 15 Lipca 1881

L. Kurpiński

10
L. 624. Nov. 1880/1
praes. 15/4 1881.

L. 668 z 1889/

Wydział filozoficzny
c.k. Uniw. Jagiell.
w Krakowie.

L. 668.

Protokół

spisany z powodu I egzaminu scistego (z fizyki i matematyki, któremu
poddal się prof. Wacław Pscheidl w dniu 27. lipca 1889 r. od godziny 8
do godz.

Egzamin odbył się na życzenie kandydata po niemiecku.

Prof. Kuczyński pytał z fizyki od
godzin 10-11,

Prof. Merlens pytał z matematyki
od godz. 11-12.

Po egzaminie i odbytej naradzie orzekono, że egzamin wypadł znakomicie.

D. j. n.

M. Starycki
s.c. Dziekan Wydz. fil.

Dr Kuczyński
Dr Merlens

Wniosek wyłożono 28/7 1889

Starycki

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
c. k. Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie.

№ 243

Protokół

2^{go} examinu ścisłego (z filozofii), który się odbył
z p. Wacławem Escheidem w dniu 13 Lutego
r. 1882.

Obecni: Dziekan Dr. Lakszewski, Profesorowie Dr. Karliński, Dr. Straszewski.
Prof. Dr. Karliński rozpoczął egzamin o godzinie 5 min. 5
i examinował do godz. 5 min. 30 przez minut 25
Prof. Dr. Straszewski examinuje przez minut 35 tj.
od godz. 5 m. 30 do godz. min. 5.

Po uroczym odczytaniu komisji orzekono, że wynik egzaminu
był dobry.

Na czem egzamin zakończono

D. j. w.

Dr. Lakszewski
z. cz. Dziekan

Dr. Karliński

M. Straszewski

